

Zajistěte si včas předplatné Homeopatie 2002 (cena 4 čísel včetně poštovního 220 Kč). K tomuto účelu použijte přiloženou složenku.

Děkujeme

Kurzy Homeopatické akademie

První pololetí 2002

19.1. + 20. 1. – kongresový sál Na Homolce – 1.+ 2. + 3. roč. + abs – Nick Churchill.

Program: videopřípady tří nových léků, popis zkoušek (symptomů) tří nových léků, epidemie, očkování a homeopatická profylaxe, studie léků podle rodů, vyhodnocení případů z letní školy.

23. 2. + 24. 2. – Botičská – 1.+ 2. roč. (V So pro 2.+3. roč. praktický seminář)

16. 3. + 17. 3. – kongresový sál Na Homolce – 1.+2.+3. r. +abs. – Mike Keszler, německý homeopat, učitel homeopatické školy v Gautingu.

Program: různé strategie při analýze případů, různé filosofie v homeopatii (starší i novější) a případy ze své praxe s diferenc. diagn.

20. 4. + 21. 4. – Botičská – 1. + 2. roč.

18. 5. + 19. 5. – Homolka – 1. + 2. + 3. + abs.

15. 6. – FTVS – přednášky + závěrečné seminární práce – 1. + 2. + 3. roč.

16. 6. – Homolka (nebo FTVS) – všechny ročníky + absolv.

Přednášky i semináře začínají vždy v 9 h.

Každou první středu v měsíci pokračují praktické semináře

Mgr. Čehovského pro 2. a 3. ročník v gymnáziu Botičská. (17–20h)

HOMEOPATIE č. 32. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 2001. Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba, Ing. Petr Mojžíš. Redaktor Mgr. Jiří Čehovský. Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel.: 02/ 57 92 23 02 1. 205, tel./fax: 02/ 57 92 23 31, e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>. Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce. Cena jednoho výtisku včetně poštovního je 55 Kč. © Alternativa, 2001

Hledání otce

Ing. Jiří Vrbík

Jednoho dne se v mé poště objevila obálka, na jejíž zadní straně byla uvedena adresa odesílatelky. Jméno té paní mi bylo neznámé, dopis byl odeslán z Lázní Kundratice, odkud rozhodně nikoho neznám. Rozlepil jsem obálku a přečetl si vložený dopis. Jeho obsah byl ve zkratce tento:

„...Psal jste slečně M. N. a ona, coby má kamarádka, dala přečíst dopis také mně. Způsob, kterým jste argumentoval, ve mně vzbudil důvěru k Vám i k homeopatii. Protože jsem od mládí postižena artritidou a v současné době (v mých 44 letech) mě nemoc dosti zmáhá, ráda bych podstoupila Vaše léčení. Jsem nyní 5. den v Lázních Kundratice, blízkost Liberce mě proto vyzývá k prosbě, zda bych mohla přijet v době mého pobytu a zahájit u Vás léčení. Mám na Vás od M. i telefonní číslo, jakmile dostanete můj dopis zavolám Vám, kdy bych mohla přijet. S úctou X.Y. “

Za několik dní se skutečně ozvala, ale byla na rozpacích, zda by neměla svoji předchozí prosbu zrušit. Zeptal jsem se na důvod a dozvěděl jsem se, že byla v lázních na nějaké bohoslužbě či náboženské besedě a v následné debatě ji duchovní varoval před homeopatickou léčbou, protože hrozí nebezpečí, že ji homeopatie svede z nastoupené křesťanské cesty. Řekla mi, že křesťanská víra, pro kterou se asi před 4 lety rozhodla, je pro ni mnohem důležitější, než případné vyléčení. Její názor i názor onoho duchovního mi připadal podivný, nerozumný a nesmyslný. Ujistil jsem ji, že homeopatie rozhodně není o braní nějaké víry někomu, ale o něčem naprosto jiném. Asi jsem byl v argumentaci úspěšný, protože posléze souhlasila s léčbou a dohodli jsme si termín úvodní návštěvy. Dostavila se a zde je její zkrácená výpověď: „*Jsem nemocná, něco se mnou není v pořádku. Mám dojem, že to způsobuje ten věčný strach – strach z jakékoli nemoci. Nevím, co způsobuje ten strach.*

Od 11,5 let mám revmatoidní artritidu. Objevila se potom, co jsem dostala poprvé menstruaci. Byl to pro mne šok, na tohle jsem byla totálně nepřipravená holka. Byla jsem vyplašená. Matka mne vychovávala pruděrně. Vadilo jí třeba i jen to, když se koupala a já jsem vešla do koupelny. Převzala jsem to po ní.

Stalo se to o prázdninách na Mácháči, kde jsem byla s matkou, otec tam nebyl. Otec vůbec často nebyl, když ho bylo potřeba, měl spoustu jiných povinností. Začala mne hrozně bolet kyčel a stehenní sval, nemohla jsem se vůbec pohnout. Matka byla vystrašená, nevěděla, co si se mnou počít. Na vyšetření u lékaře mi udělali testy a zjistili mi ten revmatismus. Od té doby se o mne matka bála.

Otec si přál kluka. Sportoval, běhal na lyžích a chtěl, abych byla po něm. Chtěla jsem mu jeho přání vyplnit, hodně jsem sportovala a otec mě podporoval. Běhala jsem na lyžích, ale nebylo to moje. Raději bych dělala kolektivní sporty, např. volejbal. Sestra byla

průbojnější, prosadila si házenou. Já byla hodná, poslušná, snažila jsem se naplnit jeho vůli. Vzpomínám, jak jsem při jednom závodě v cíli zvracela, protože mne otec při finiši tak vyhecoval, že jsem sice vyhrála, ale byla jsem úplně hotová.

Od 11 do 14 jsem často mívala střídavé bolesti kloubů – tu loket, tu koleno, kyčel... Ve 14 letech otec náhle zemřel. Pořád ještě cítím, jak se mne to i dnes stále dotýká. Chodila jsem kvůli tomu k psychologům, ale to mnohem později, v dospělosti. Matka se sesypala. Že už nebudeme žít jako rodina, že je nemožné pro ni i pro nás dcery bez otce žít. Převzala jsem od matky ten pocit.“

Pak se mi pacientka snažila charakterizovat otce, všiml jsem si, **jak je pro ni důležité pochopit a vyjádřit jeho osobnost.**

„Hned po otcově smrti mne matka poslala říci strýci – otcově bratru, že otec zemřel. Hrozně jsem se bála, nebyla jsem schopná plakat, neprožila jsem tehdy ten smutek, zablokovala jsem se. Měla jsem strach, co tomu řeknou lidi, že nebrečím. Aby si nemysleli, že jsem neměla tatínka ráda. Od té doby mám strach ze všeho možného. Tenkrát jsem se citověablokovala. Později jsem se nedokázala zamilovat. Cítila jsem, že se mnou není něco v pořádku. Vyčítala jsem si to. Trápilo mne, že jsem se vždy s partnerem rozešla, že mu působím bolest. Myslím, že hlavní motiv vtom byl strach, strach ze vztahu. Když byl otec na živu, dával mi sebeúctu, to byl vztah, který jsem potřebovala.“

Vnímálem jsem její **mentální práci, mozkovou námahu**, se kterou se snažila se ve všem vyznat a formulovat svůj problém. Uvědomoval jsem si, **že o všem neustále přemýšlí**, nejen teď, ale zřejmě celý život. Že je to o **HLEDÁNÍ**. Ale čeho? Smyslu života? Zaujal mne způsob řeči, **logické formulace, snaha o přesnost ve vyjadřování**. Udělal jsem si o tom v záznamu poznámku a vybavila se mi Kalia – „všechno řeší ve své mysli a je to na nich vidět“.

„Vždy jsem byla rodiči vychovávána k tomu, abych dostála lidem, tomu, co od nás očekávají. I po smrti otce matka v životě plnila především své povinnosti vůči druhým. Mne viděla jako holku, kterou je potřeba ochraňovat a zajišťovat. Já jsem to na celý život od ní převzala. Mám tendenci plnit očekávání druhých, naplnit jejich představu. Jsem povzbuditelná, když mi druhý věří, ale těžko se učím brát jejich podporu bez pocitu zavazanosti. Mám pocit, že to budu muset oplatit. Nežádám citovou podporu. Peru se s tím, celý život...“

Byla jsem 19 let vdaná. Ale nebylo v tom moc porozumění. Mám 2 děti a nyní jsem 4 roky rozvedená. Manžel si našel jinou a já jsem ho vyhodila, když jsem zjistila, že mi zahýbá. Necítila jsem nic, měla jsem zablokované city, stejně, jako když mi zemřel otec. Byl to strach jít do žalu naplno. Případám si přidušená.“

Vyprávěla mi o terapiích u jednoho psychologa. Zdá se, že jí dost pomáhal vyrovnávat se s psychikou. Náhle však musel změnit místo a odstěhoval se. Ona to vnímala tak, že ji opustil. Jednu dobu se velmi věnovala ekologii, šla v tom podle svých slov až na doraz a pak se cítila unavená a vyčerpaná. Říkala, že to bylo hledání smyslu života a vztahu k bližnímu. Pak objevila křesťanství. Celý život byla athe-

istka, materialisticky vychovávaná, otec byl přesvědčený komunista, vyloučený po r. 1969, což podle ní vedlo k jeho předčasnému úmrtí.

Na dotaz, co pro ni křesťanství znamená mi odpověděla, že **vztah k bližnímu**. „*Pomáhá mi mít okolo sebe lidi, kteří mne nenechají spadnout do sebelítosti. Potřebovala bych víc kamarádek a kamarádů. Stačí mi, když mne vyslechnou. Pro pocit spolupráce, sounáležitosti. Potřebuji kontakt, potřebuji mít vedle sebe člověka, nejen Boha.*“

To je celá její výpověď, její životní příběh.

Z dostatečného výčtu fyzických symptomů, které mi uvedla, považuji za důležité markantní zhoršení všech jejích potíží včetně psychického stavu vždy těsně před a při menstruaci.

Rubrika, kterou jsem si poznamenal hned v průběhu výpovědi pacientky a kterou jsem považoval za klíčovou (a ke své škodě i eliminační), zní: „*Onemocnění z mentálního šoku*“ (*Synthesis*). O co jiného mohlo jít, když se potíže projevíly v důsledku šoku z první menstruace, na kterou nebyla pacientka vůbec připravená? Lék, který mne okamžitě zaujal a vyloučil tím všechny ostatní, bylo Magnesium carbonicum. Jiný karbonický lék se v rubrice nevyskytuje a z Kalií je zde uvedeno pouze Kali-p. Vždyť o čem jiném případ je, než o ztrátě otce, osíření, vztahu k otci, opuštění (nejenom otcem, též manželem, psychologem – muži, na kterých byla pacientka silně citově vázaná). Též její slova, že otec v dětství často chyběl v rozhodných okamžicích – není to pocit sirotka? Už jsem viděl případ vyřešený, pouze pro kontrolu jsem si vyhledal její fyzické symptomy, kterými jsem si hodlal vyhledaný lék potvrdit. Ale ouha! Mag-c se ve vybraných rozhodujících rubrikách téměř nevyskytovalo, zato všude figurovalo Kalium carbonicum. Šlo hlavně o revmatické a artritické symptomy kloubů, uváděnou pálivou bolest a ztuhlost a generalii výrazného zhoršení před menstruací. Vyhledal jsem tedy další neoddiskutovatelné rubriky myslí: *Strach z choroby, Společnost, touha po* – opět tu figurovalo pouze Kali-c(3) a nikoli Mag-c. Ještě pořád jsem spoléhal na vybranou „klíčovou“ rubriku, neuvědomoval jsem si svůj omyl a hledal jsem cestu úniku. Zavola jsem kolegyni lékařce, abych se ujistil, že se lékaři v diagnóze pacientky nemohli splést a zda na místo revmatoidní artritidy nemůže jít o dnavé problémy kloubů, protože po prostudování léku Mag-c jsem zjistil, že tento lék je hodně o těchto problémech. Byl jsem ujištěn, že testy na revmatismus jsou naprosto spolehlivé a že mýlka není možná. Teprve pak jsem si uvědomil, že jsem se nechal zmást jednou nekompletní rubrikou repertoria, kterou jsem v případě považoval za klíčovou. Mějme ale na paměti, že nekompletní jsou všechny rubriky repertoria v něm obsažené. Vždyť existují myriády látek a tedy i možných léků doposud nevyrobených a neodzkoušených. A jistě ani jeden byt z dobře popsanych léků není kompletní ve všech rubrikách. Poznávání obrazů léků je nekonečný proces a těžko dohlédneme na jeho konec.

Přemýšlení o případu přineslo rychlý výsledek. Na povrch vypluly silné rysy Kalií – smysl pro povinnost, logiku, přemýšlení (zpětně jsem si uvědomil, že to byla

logika mého dopisu, která ji tak zaujala a dovedla k rozhodnutí se u mne léčit). Vztahy, ve kterých cítí povinnost vyhovět či naplnit očekávání druhého. To nejsou vztahy existenční závislosti, potřeby ochrany, péče, pocitu opuštění, které charakterizují Magnesia.

Podal jsem jí tedy **Kalium carbonicum 30 C**. První kontrola proběhla po 8 týdnech.

Reakce po léku byla jedna z těch, o jaké každý homeopat sní. Pacientka přišla a byla jako v Jiříkově vidění. Ještě se úplně nedokázala srovnat s tím, co vše se v jejím životě náhle změnilo. To, že ji téměř přestaly bolet klouby, uvedla jen tak na okraj. Bolesti ustoupily po týdenním zhoršení, pacientka později vysadila chronický lék Metalkaptázu, který brala nepřetržitě 30 let. Řekla, že když ji za tak dlouhou dobu nedokázal vyléčit, tak k čemu by jej brala, když 1 kulička homeopatického léku dokázala zázraky. Mnohem více však byla překvapená z toho, co se událo s ní samotnou.

„Týden po podání léku jsem odjela na Moravu na křesťanský seminář. Ihned po příjezdu na místo se ve mně vzedmula obrovská vlna pocitů a emocí a já jsem celé první dny proplakala. Potom jsem pocítila úlevný a osvobozující pocit, jakoby se zahojila rána na mém srdci ze ztráty otce. Ztratila jsem strach ze vztahu. Seznámila jsem se s mužem, ve kterém jsem okamžitě poznala svého životního partnera. Je to oboustranně harmonický vztah, je to něco, na co jsme oba celý život čekali. Plánujeme společný život a já jsem rozhodnutá se k němu přestěhovat a opustit město, ve kterém jsem celý život žila a zrušit bývalé vztahy, na kterých jsem tolik lpěla. Celá se měním.“

Zdál se jí opakovaný sen: *„Zvedá se nade mnou nízký strop a vše se prosvětluje a já se můžu konečně svobodně postavit a narovnat. Na konci snu slyším hlas, který říká: „Máš zase svého otce!“*

Sen je zcela zřetelně symbolický. Nemoc jí na fyzickém těle způsobila ztuhlost a deformity kloubů. A nyní má možnost se konečně zvednout a narovnat. Sen také odpovídá na otázku, co vlastně hledala. Celý její život byl o **HLEDÁNÍ OTCE**. Muže, se kterým se vzájemně potřebovali, ve kterém viděla autoritu, osobnost. Který ji učil poznávat hodnoty světa a dodával sebeúctu. A jemuž ona naopak oplácela naplňováním jeho představ o vytouženém synovi. V tom byl pro oba v daném období společný smysl života. Předčasným úmrtím otce byl přerušen přirozený vývoj, kdy se dospívající jedinec postupně osamostatňuje z této vazby a hledá vazby jiné. Ona však zůstala po celý život zablokovaná v období dospívání a proto nedokázala nikdy nahradit svůj vztah s otcem novým kvalitním partnerským vztahem s jiným mužem. Šlo o vzájemný dvoustranný vztah Kali-c, ne o jednostrannou potřebu péče Mag-c.

Zlepšení na všech úrovních je tak výrazné, že jsem necítil potřebu sjednávat termín následné kontroly. Domluvili jsme se, že zatím není žádné další léčby zapotřebí a že se pacientka ozve tehdy, až bude mít sama pocit, že moji pomoc opět potřebuje.

Analýza a vedení složitých případů

Pokračování z č. 30

Ernest Roberts

Převzato z časopisu *The Homoeopath* 2001, přeložila Tereza Čehovská

Část II.a: Jak u složitých případů rozpoznat a léčit nejvyšší úroveň.

Zákony a principy užívané při výběru léku jsou pevné a ověřitelné. Jejich použití je však u každého jednotlivého případu složitou záležitostí. Samotné posouzení případu je výsledkem propojení umění a vědy.¹

Rozbor případu úzce souvisí s procesem odebrání případu. Začíná již v momentě, kdy si potřesete s pacientem rukou a vlastně již před tím spolu s filozofií, kterou zastáváte.

To, co rozhoduje o našich možnostech pozorovat, je teorie. (Albert Einstein)

Například když jste přesvědčeni, že je možné předepsat jen jeden lék, přistupujete k případu s určitým schématem ve vaší mysli. Pokud naopak zvažujete k předepsání třeba tři léky pro jednotlivé úrovně případu, váš celkový pohled bude směřovat jinam. Jednak směrem k informacím, které obdržíte, jednak ovlivní, jak velký prostor věnujete rozpoznání kvality informací. Proto je homeopatie jak uměním, tak vědou. Nemůžeme fakta posuzovat jako když inženýr měří pevnost betonových vzorků budovy. Je zde navíc ještě dimenze kvality a dynamičnosti. Homeopatický rozhovor je proces tvoření. Tvořivost může buď odhalit a nebo překroutit pravdu, a proto musíme být bez předsudků. Správný způsob pozorování pacientových symptomů a správné naslouchání je *první částí rozboru případu*.

Důležitou roli hraje přizpůsobení se pacientovi. Pokud je otevřený a poskytuje náležitě informace, pak budete potřebovat v průběhu rozhovoru klást jen málo otázek, abyste našli rozdíl mezi léky. Uzavřených jedinců se naopak budete muset ptát častěji.

Třídění symptomů

Podstatou rozboru případu je přisoudit každému symptomu odpovídající stupeň významu, podle kterého se symptomy hierarchicky řadí podle důležitosti. Také proces přisuzování začíná již v prvních momentech rozhovoru. Jestliže byste se ze-

ptali přímou uzavřenou otázkou jako „Jste žárlivý?“ nebo „Máte často špatnou náladu?“, dostanete odpovědi, které nejsou charakteristické a těžko se dají zařadit do hierarchie. Když se zeptáte otevřenou otázkou jako „Jaké emoce silně pociťujete?“, bude odpověď velmi cenná, protože vám pacient sdělí pocity, které jsou pro něj důležité. *Otevřené otázky vyvolávají odpovědi, které nám sdělují symptomy posouditelné co do jejich významu.*

Dobře odebraný případ je snadno analyzovatelný případ, v němž zároveň snadno rozeznáme důležité problémy a porozumíme symptomům, které jsou silně zastoupené.

Důležité charakteristické symptomy se mohou nalézat v jakékoli z úrovní hierarchie. Symptom specifický pro určitou část těla může být důležitější než symptomy mysli a emocí. U složitých případů všech možných druhů odpovídá význam symptomů přirozenosti jednotlivce a individuální citlivosti každého pacienta. Nyní je tedy nutné přijít na to, co pacient potřebuje – odhalit nejvyšší úroveň. Vyžaduje to pochopení důležitých problémů pacienta a jeho přirozené podstaty.

V Organonu jsou dva odstavce, které se obzvláště věnují rozboru případu.

„Při tomto vyhledávání homeopaticky specifického léku, tedy při srovnávání uceleného obrazu symptomů přirozené choroby a řady symptomů existujících léku s cílem nalézt mezi nimi jeden, který by měl potenci umělé nemoci podobnou chorobě, již chceme vyléčit, musíme vycházet z *nápadnějších, specifických, nezvyklých a vlastních* (charakteristických) znaků a symptomů nemoci. Ty je pak nutno mít zvlášť a téměř výlučně na zřeteli. *Především těmto symptomům totiž musí odpovídat velmi podobné symptomy v symptomatické řadě hledaného léku*, má-li tento lék být tím nejvhodnějším k léčbě.“

(Organon § 153)

Odstavec nás poučuje o tom, jak dosáhnout procesu individualizace a rozlišení. Kent se o procesu rozlišování a třídění vyjadřuje následujícím způsobem:

„Homeopatický lékař se může domnívat, že zapsal svůj případ dobře, ale nedozví se pravdu dokud nezvládne myšlenku v paragrafu 153. I když má zapsáno mnoho symptomů ale neví, o který lék se jedná a přinese své záznamy odborníkovi, odborník mu řekne: „Vy jste neodebral žádný případ.“ „Jak to, vždyť mám řadu symptomů?“ „Tohle není žádný případ. To podstatné jste vynechal. Vynechal jste obraz nemoci, protože se vám nepodařilo získat něco, co případ charakterizuje.“²

Další odstavec Organonu říká :

„Při homeopatické volbě léku je totiž duševní stav nemocného ve skutečnosti velmi často rozhodujícím symptomem, který by měl bedlivě pozorujícímu lékaři zůstat skryt ze všeho nejméně.“ (Organon §211)

V poznámkách k odstavci 211 Hahnemann udává příklady dispozic, které se týkají emocionálních symptomů a přiřazuje k nim konkrétní pocity a chování jim odpovídající. Zahrnuje: „tam hanebnost, krutost, rafinovanou zášť, ty nejhanebněj-

**Diagram jednotlivých částí
rozboru případu**

I

zvláštní, ojedinělé, překvapující a podivné symptomy

II

symptomy mysli zahrnující obavy, sny a bludy

III

tělesné generálie

IV

vlastnosti symptomů, sféra umístění, rozsahu a smyslového vnímání

V

intenzita, četnost, doba trvání symptomů a průvodní jevy nemoci

VI

příčinnost „Necítím se dobře od“

VII

osobní historie a motivy v pacientově životě, Organon 94

VIII

jednoduchá řeč, Organon 84

IX

orgány a podobnost

X

úrovně dispozic,
miasmatický profil

ší a nejpotupnější lidské sklony.“ Dále pokračuje: „zatvrzelý, násilný, vznětlivý, netolerantní a náladový, netrpělivý nebo zoufalý, chlípny, necudný.“ U symptomů myslí udává: „Tupost intelektu, obezřetný, přemýšlivý, velmi soustředěný a rychle se rozhoduje.“ Všimněte si, že ne všechny jsou záporné.

Stav dispozic je tou částí vnitřního člověka, která je příčinou nemoci. V *Organonu* se o ní mluví jako o „dynamické“ přirozenosti příčiny nemoci. Ve složitých případech s hluboko zakořeněnými příčinami nemůže začít silný léčivý účinek, dokud nevybereme lék podle podobnosti s hluboko ležící příčinou nemoci. Pamatujte si ale, že je řada případů, kde se symptomy shromažďují více směrem k povrchu, anebo úzce souvisí s určitými částmi těla.

Stav dispozic vytváří podobnost mezi sebou samým a všemi ostatními aspekty pacientových projevů v životě. Názorně je to vidět v některých nebo všech částech zakreslených v zobrazeném oválném diagramu .

Jednotlivé části rozboru případu

Existuje šest věcí, které musíte znát o symptomu, abyste zjistili, jestli je na něm něco zvláštního, co by ho odlišovalo od ostatních běžných symptomů dané nemoci. Patří sem *umístění, vnímání, způsob, rozsah, příčina a průvodní jevy*.

Poté, co zhodnotíme každý symptom z hlediska jeho jedinečnosti (charakteristických vlastností), podíváme se nyní na celý obraz všech symptomů pečlivě seřazených podle významu, abychom zjistili podstatu nebo společné rysy , které se vyskytují u všech charakteristických symptomů.

Dvě části oválného diagramu „*Podobnost v pacientově životě*“ a „*Jednoduchá řeč*“ nám obzvláště ve složitých případech velmi pomohou. Spolu nás mohou oba dovést k důležitým postojům a problémům v pacientově životě. Neexistuje zde žádná souhra náhod. Pacientovy životní obtíže a postoje vyplývají z pacientových slov, frází a prosté řeči, kterou používá. Mohou být patrné ještě i v další části: *osobní historii*.

Blokády léčby závislé na jednotlivci můžeme odhalit, na rozdíl od miasmatického zablokování, pomocí zmíněných dvou složek, které potvrdí, nebo odhalí nové symptomy. Italský filozof G. Vico vyjádřil myšlenku, že dokonce národní státy můžeme považovat za individualitu:

„Každý stát má svou představu skutečnosti. Jeho členové sdělují tuto představu ve všem, co dělají, jak a o čem přemýšlí a co cítí, vyjadřují ji a obalují ji do slov, forem jazyka, jaké používají, do symbolů a metafor.“³

Mínění je názor, o kterém je možné diskutovat a který se může měnit. Přesvědčení je názor, kterého se pevně držíme a které se nedá změnit. Některá silně zakořeněná přesvědčení jsou však tak hluboce uložená, že se stávají nevědomými, ale přesto ovlivňují myšlení a jednání. Můžeme je nazvat bludy. Mají dvě stránky: jed-

nou je vnímaná vnější situace a druhou vnímaná schopnost vypořádat se s představovanou situací.

„Konstituce a osobnost záleží jak na reakcích apriorních, tak naučených a na vlastnostech chování, které se mohly natolik vstřípit, že je můžeme změnit jen do určitého stupně...“

„Bez pomoci nemá naše vědomí často dostatečné schopnosti ke zjištění, jaké jsou naše skutečné potřeby. Téměř celé břemeno našeho objeovávání potřebného k adaptaci leží na snové činnosti a projevech nemoci a neuróz.“⁴⁴

Hluboká přesvědčení můžeme pozorovat ve věcech, které se pacientovi stanou během života, ale také v jeho řeči. Přispívají k vytvoření obrazu léku a měli bychom je brát v úvahu při završení celistvosti případu a k tomu, abychom získali celý obraz.

Několik případů bludů je definováno takto:

Pacientovi Sulphur se bude zřejmě velmi líbit takové oblečení, které by většina lidí vyhodila. Můžeme zde použít rubriku „Bludy, staré hadry jsou jako jemné hedvábí“.

„Bludy, osamocen v celém světě“ bude odpovídat někomu, kdo říká „Vždycky se cítím osamocen, i když jsem ve společnosti.“ Cítí se jako kdyby s nimi nikdo nebyl a zároveň rubrika vyjadřuje stav mysli.

Rubriku „Bludy, jako by byl tlačěn do úzkého otvoru“ má Baryta Carbonica, což je lék pro lidi neschopné vypořádat se se složitou situací. Jsou stísnění a omezení, protože mají omezenou kapacitu mysli a emocí. Baryta Carbonica má také „Bludy, nohy uříznuté“.

Kali bromatum bude vždy mluvit v tom smyslu, že je zatčena nebo chycena nebo že předvádí nějaký seriózní výstup. Budou snít o policii a zločinech, zabývat se nejvyšším trestem a znát celou historii vážných kriminálních činů z jejich okolí. Motivem je zde zločin a trest.

Silica se bude obávat setkání s někým novým nebo se začít věnovat něčemu novému, protože se bojí selhání. Jejich bludem je, že mají nedostatečné možnosti a zdroje k dokončení čehokoli, co začnou. Celý člověk na všech úrovních trpí nedostatečným sebevědomím a neschopností dokončovat věci. Stolice je „skromná“, třísky hnisají a nelze je vytáhnout, svaly na těle jsou ochablé a vstřebávání živin je nedokonalé, to vše se projevuje na tělesné úrovni jako odezva na stav mysli.

Bludy mohou plynout z takových příčinných faktorů, jako je dětství: „Můj otec mě neustále kritizoval a říkal mi, že jsem k ničemu.“ V důsledku toho bude možná u pacienta vysoká potřeba léku, protože se u něj vytvoří bludný stav, například stav charakteristický pro Anacardium, kde je přítomný neustávající boj s komplexem méněcennosti.

Pacientova vnímavost ještě před tím, než začne působit nějaká příčina, má velký vliv na to, jak se zformuje jeho reakce u jakéhokoli obrazu léku. Je nezbytné, aby-
chom se dostali v pacientově životě natolik zpátky, jak to jen jde a zjistili tak celkový
obraz.

Z tohoto důvodu mohou stejné příčinné podmínky vyvolat jeden z několika sta-
vů myslí, z nichž je každý součástí jednoho z řady různých léků. Bylo by zcela chybné
tvrdit, že každá jednotlivá příčinná situace vždy vede ke stejnému léku.

Ve výše citovaném příkladu je možné, že si pacient vytvoří strategii k přežití
vyžadující ohromnou vychytralost a nevyzpytatelnost vedoucí ke stavu Thuji, a ne
Anacardia.

Blud může být tak hluboký, že se přesvědčení stane v pacientově světě skuteč-
ným. Například přesvědčení, že je někdo pronásledován, které se nejprve ukáže
jako neopodstatněné se vyvine v očekávání, že bude pronásledován. Je možné, že se
tak vyvolá atmosféra, která nakonec pronásledování přitáhne a přemění blud
v realitu.

Všichni známe jedince, kteří jsou vysoce egoističtí a intolerantní vůči názorům
druhých. Takový člověk věří, že má vždy pravdu a není schopen přijmout jakékoli
nové myšlenky. Výsledkem je takový stav myslí, který vylučuje možnost rozpoznat
pravdu. Následně je takový člověk náchylný k vytvoření stavu sebeklamu, stavu,
kdy se mu lži zdají být pravdou. Podobným způsobem si vysoce egoistický a sobecký
člověk dláždí cestu ke zhoubnému stavu, který může nakonec vyvrcholit skutečnou
duševní chorobou.¹

Symptomy myslí musí být podloženy také potvrzujícími symptomy v jiných ob-
lastech, jako například tělesné generálie nebo orgánová podobnost. Ne vždy nalezneme
symptomy myslí – jsou i pacienti bez jakýchkoli symptomů myslí.

Repertorium

Protože všechny obavy, sny a bludy jsou zakořeněny v nevědomí, dochází někdy
při repertORIZACI k jejich vzájemné záměně. Je oprávněná, pokud ji zařadíme do
kontextu případu jako celku a můžeme ji v tom případě využít k potvrzení obrazu
léku, ke kterému jsme došli na základě výsledků jiných částí rozboru případu.

Všechny tři rubriky, *Obavy, Sny a Bludy*, jsou ve skutečnosti dosti odlišné.

Kapitola Sny v repertoriu může být zavádějící, protože repertorium bylo původ-
ně sepsáno v době, kdy se sny považovaly spíše za patologické než za součást proce-
su uzdravování. Sny nám zprostředkovávají zprávy z nevědomí, přesto jsou užitečné
především pocity vztahující se ke snům. Uvažujte, jaké situace navozují podobné
pocity. Některé malé podrubriky u snů nám mohou sdělit charakteristické rysy o
pacientovi a přispějí k vytvoření celistvosti. Pokud jsou neobvyklé snové rubriky

a pocity, které sny vyvolávají, začleněny do kontextu případu, jsou užitečné pro potvrzení léku.⁵ Jakýkoli probíhající léčivý proces bude usnadněn s pomocí snů, které symbolicky vyjadřují, co máme dělat.

Obavy mají pravděpodobně původ v nějaké události, jako například nehoda v dětství, a mají proto i racionální stránku, čímž fungují jako způsob ochrany. Extrémně velký strach nebo fobie, který je nepřiměřený stávající životní situaci pacienta, se stává důležitým symptomem mysli. Obavy psychologického původu se nachází blíže k jádru případu a představují důležité symptomy jako na příklad strach z chudoby, selhání nebo smrti. Máme-li brát obavy v úvahu jako významné, musí ovlivňovat jednání pacienta, jeho životní styl a být částí silného motivu prostupujícího celý případ.

Slovník jako Bludy označuje „zkreslená víra“. V alopatické medicíně znamená přelud „... vážné projevy nepřičetnosti, kdy člověk podléhá mylné představě skutečnosti a není možné ho přesvědčit o opaku.“ Pojem blud v širším smyslu slova, jak je patrné z výše uvedených příkladů, postihuje onemocnění ve stavu, kdy se ještě nerozvinulo do patologie popsané v alopatické definici. Bludy lze chápat jako mylné představy o skutečnosti a mohou být podstatné pro pacientovo onemocnění. Definice jako „pevně zakotvené názory, které jsou mylné“ nebo „vidění reality, které již není odpovídající“ jsou při rozboru případu užitečné. V některých repertoriích se k bludům do závorky uvádí halucinace nebo iluze.

Iluze je chybné vnímání, jehož si je pozorovatel vědom, ale není schopen se ho zbavit. Ve slovníku stojí „zkreslené myšlenky“.

Halucinace je klamné vnímání, které pacient považuje za skutečné a vyskytuje se především ve stavech nemoci spolu s horečkou, anebo je vyvoláno poruchou nervového systému jako delirium tremens. Mohou představovat velmi závažnou patologii. Bludy se většinou nepojí s obavami, zatímco halucinace většinou ano. Iluze se mohou vyskytovat spolu se strachem.

Složitost případů a potíže s rozbohem

Není pravidlem, že máme kompletní případ. Někdy je jasná podstata, ale ne celek (totalita), někdy je naopak jasný celek nebo klíčové symptomy. Takové případy však nejsou jednoduché.

Není neobvyklé, že máme celý případ pacienta bez jakýchkoli význačných symptomů mysli.

Je důležité, abychom zhodnotili všechny symptomy, tělesné, konkrétní i obecné, stejně jako symptomy mysli a emocí. Pokud se nám nahromadí velké množství symptomů mysli, které nejsou charakteristické, *dáváme přednost tělesným symptomům, zvláště když je v takovém případě rozpor mezi symptomy mysli a tělesnými generáliemi.*

Případ s jasnou podstatou, motivem nebo jedním dominantním problémem je nutné potvrdit tělesnými generáliemi. Někdy nalezneme potvrzení v minulých, někdy současných nemocech (podobnosti a orgány). Například u pacienta *Kali silicata* se dá očekávat onemocnění mužských genitálií, u pacienta *Causticum* zase historie potíží močového měchýře apod..

I když to tak nemusí být vždy. Lék pokrývající základní obraz pacienta, jenž však není považován za homeopatický pro tělesnou patologii, bude na ni mít i přesto léčivý účinek. Výjimkou je, když vytvoří patologie zhoubný nádor nebo jiné podobné změny tkání v životně důležitých orgánech, kdy musíme hledat lék odpovídající chorobě. Budeme o tom hovořit v dalším příspěvku.

Homeopatický znamená podobný v *síle, tempu, a intenzitě* stejně jako *podstatě* symptomů. Vážná tělesná patologie může u pacienta představovat vrchol hierarchie. Má-li váš rozbor podat celkový obraz polychrestu, znovu se podívejte na jakékoli výrazné charakteristické symptomy, vážný stav nemoci nebo nějaké neobvyklé symptomy, které nejsou silně zastoupeny. Možná bude nejprve zapotřebí nějakého menší léku k nastolení léčby nejvyšší úrovně, která je naléhavější.

Symptomy jako změny smyslového vnímání a funkcí

Chorobná porucha o sobě dá vědět jen v projevech nemocí týkajících se vnímání a v činnosti těch částí organismu, které jsou odkryté smyslům pozorovatele a lékaře...¹

Funkce se vztahuje nejen k poškození činnosti orgánů a fyziologických systémů těla, ale také k funkci chápání a schopnosti jednat. Porucha funkce zahrnuje symptomy jako slabý oběh, křečové žíly, oslabené srdce, obtížné dýchání, samovolné močení, selhávající paměť atd..

Smyslové vnímání je pocit. Popis smyslového počítka je subjektivní a závisí na schopnosti jednotlivce všimnout si, rozeznávat a popisovat.

Existují dvě školy, které zdůrazňují funkci a smyslové vnímání jako samostatné položky.

Funkcionální přístup se soustředí na otázky týkající se věcí, které pacient musí dělat nebo nemůže dělat.

Přístup zaměřený na smyslové vnímání se ptá, jak na pacienta něco působí a neustále se dotazuje na pocity, které určitý jev provázejí.

Symptomy myslí zahrnují paměť, soustředěnost, představivost a chápání. Přestože myšlenka dodává energii mysli, ničím nemanipuluje. Emoce a pocity jsou mocné. Právě emoce (vnitřní emoce, vnější pohyb) převádí myšlenku v čin. Činy jsou pravdivým obrazem našich emocí. Pokud pocítujeme sympatii, vyjadřujeme to ve svých myšlenkách, názorech a jednání a ty jsou součástí naší osobní minulosti,

životních motivů a dalších součástí rozboru případu. Naše pocity jsou však odezvou na naše myšlenky, které mají formu názorů, filozofie a všeobecného pohledu na svět. *Vidíme tedy, že symptomy mysli a emoci jsou spolu úzce propojeny, což vysvětluje i jejich společný výskyt v kapitole Mysl v Kentově repertoriu.* Je opravdu chybné obě věci přísně oddělovat. Uchylování se striktně pouze k funkci nebo vnímání bez provedení řádně uceleného rozboru případu povede k mylným závěrům. *Na symptomu je nejdůležitější, ať už se jedná o funkci či pocity, v jakém rozsahu jsou charakteristické.*

Stádium pacientova života, ve kterém k vám přichází, určí důraz, jaký budete klást na jednotlivé přístupy při rozboru případu. V prvních dnech nemoci budou stížnosti spíše obecného charakteru a nebudou se týkat poruch činnosti. Později budou převládat poruchy činnosti. Potom budou slábnout některé tělesné potíže a převládnu hlubší duševní symptomy.

Výběr potence

U složitých případů se stává více rozhodující správný výběr potence. Správný lék pro nejvyšší úroveň u jednostranných nebo víceúrovňových případů můžeme podat v příliš nízké, anebo příliš vysoké potenci, což způsobí zhoršení. U pacientů s potížemi na více úrovních včetně vážných tělesných i duševních symptomů může příliš nízká potence způsobit silné zhoršení tělesných symptomů. Například když podáte 6C nebo 12C a lék je správný, ale dojde ke zhoršení tělesných symptomů, podejte 200C nebo 1M od stejného léku. V komplikovaných případech může dát příliš vysoká potence podnět k silnému počátečnímu zhoršení. Někdy je nutné provést antidotaci vhodným lékem. Antidotující lék zde má vztah pouze k dynamičnosti procesu. Některé léky odstraní symptomy nepříznivé reakce, aniž by přerušily pozitivní účinky.

Chamomilla a Pulsatilla se vzájemně antidotují a dobře na sebe navazují. Pokud kterýkoli z léků vyvolá bouřlivou odezvu, druhý z nich s velkou pravděpodobností neutralizuje špatné vlivy a bude pokračovat v těch dobrých.⁶

Je těžké přesně určit potenci, jestliže pacient trpí pokročilou patologií jako je rakovina. Budeme se tomu věnovat někdy později.

1 George Vithoulkas, *The Science of Homeopathy*

2 JT Kent, *Lectures on Homeopathic Philosophy*

3 (citováno v) Isaiah Berlin, *The Proper Study of Mankind*

4 Edward Withmont, *Alchemy and Healing*

5 Edward Whitmont, *'The Use of Dreams in Homeopathic Prescribing', The Homeopath, No. 62, 1996*

6 JH Clarke, *Dictionary of Practical Materia Medica*

Výklad některých pojmů Murphyho repertoria

Pokračování z č. 30

MUDr. Petr Pudil

Barvoslepost – porucha vidění některých barev, nejčastěji zelené a červené.

Bartolinitida – zánět Bartoliniho žlázy. Žláza je párová, po stranách pochvy, do které ústí za malými pysky. Onem. je nesmírně bolestivé, s velkým lokálním nálezem.

Bellova obrna – obrna lícního nervu. Projeví se jednostrannou poruchou funkce svalstva kolem úst a očí, tedy pokleslým koutkem úst, vytékajícími slinami, nemožností zavřít oko. Jde o obrnu v důsledku pravděpodobně virové infekce nervové tkáně, hlavně na podzim a na jaře.

Beri Beri – onemocnění z absence vitamínu B 1, thiaminu. U nás ji nevidíme. Projevuje se otokem končetin, postižením srdce (s poruchami rytmu), postižením nervů (bolesti, úbytek svalstva a obraz encephalitis). V tropech např. postihuje lidi, živící se jen loupanou rýží. Jde o sarkoidosu, velmi vážné onemocnění, neznámého původu. Postihuje kůži, svalstvo, slezinu, oko a plíce, ale i další orgány. Histologicky se podobá tuberkulóze.

Bilharziása (viz. Schistostomiasa) – parazitární onemocnění. Motolice. Její larvy mají mezihostitele plže a konečného hostitele savce. Do těla vniknou neporušenou kůží. Egyptské onemocnění. Forma močová: záněty močového měchýře vedou k zúžení močových cest, ev. karcinomu měchýře. Existuje i plicní forma.

Blefaritida – je to zánět okraje víček, v místě, kde jsou řasy. Buď jde o tvorbu šupin, nebo až hnisání, hnis slepuje řasy, ev. víčka.

Blenorrhoea – hnisavý zánět oční spojivky, doslova „výtok ze spojivkového vaku“. Hl. kapavčitého původu. Měli ji novorozenci narodivší se matce s kapavkou, do několika dnů po porodu. Dnes se každému novorozenci provádí hned po porodu tzv. kredeisace nakapáním (dříve AgNO₃) Septonexu do spojivkového vaku.

Bolavé hrdlo. V kapitole Hrdlo: rubrika Bolest, podrubrika Zpěváci, viz. Hrdlo, Kazatel viz. Hrdlo, Řečník – léky jsou stejné jako v Choroby, Bolavé hrdlo.

Bludné ledviny – v důsledku volnějšího závěsného aparátu ledvin jsou ledviny pohyblivější a ve stoje klesají o několik cm. Nejde o vážný stav, důsledkem občasného zmenšení průtoku krve cévami ledvin je kupř. zvýšení výskytu bílkoviny v moči.

Brachiální neuralgie. N. je bolestivý stav vztahující se k průběhu nějakého nervu.

Brachiální se týká paže. Jde o neuralgické projevy od podpaždí v průběhu paže, ev. až k prstům.

Brigtova choroba – starý název pro zánět ledvin, u nás se neužívá.

Bronchiektasie. Průdušky (bronchy) mají normálně pružnou stěnu. Ektasie je obecně vakovité rozšíření jakékoliv oslabené stěny. Stěna průdušek je oslabena vzácně vrozeně, nejčastěji ale opakovanými záněty v určité části průdušek, které tím ztratí svou elasticitu. Cylindrické rozšíření pak vede ke zhoršení anatomicko-funkční výkonnosti průdušek v těchto místech, což vede k častým zánětům a tak vznikne začarovaný kruh.

Bronchitida – zánět průdušek. Diagnosu dělá poslechový nálezn (fonendoskopem) a ne Rtg plic, jak je často laické veřejnosti předkládáno.

Bubonický mor – mor je těžké, horečnaté, prudké, infekční onemocnění. Má různé formy, nejčastější je bubonická. Bubon je zduřenina velikosti slepičího vejce v tříselech, podpaží a na krku. Současně je zvětšená slezina.

Bulimie. Je to vlčí hlad. Buď sám o sobě, nebo se střídá s anorexií.

Bulky – je to velice široký termín. Může jít o cysty mazových žláz, jiné cysty, uzliny, fibromy, lipomy, atd. Obecný význam této informace by mohl mít hodnotu Generalie tehdy, když pacient má např. velký sklon k tvorbě zatvrdlin, což je informace o miasmatu.

Bursitida, koleno, rameno. Bursa je váček, většinou mezi šlachou a kostí, má ochranný mechanický smysl. B. je jeho zánět. Projeví se lokální ohraničenou bolestivostí v urč. místě, tedy kdekoli na těle, kde se bursy vyskytují.

Candida – je něco mezi plísní a kvasinkou, candidosa je onemocnění tímto agens. Nejčastěji vidíme candidosu gynekologickou – mikrobi obraz poševní č. VI – (téměř vždy jako důsledek předchozí léčby antibiotiky), nebo v ústech, zejména malých dětí (tzv. moučnivka, soor). Pokud se c. šíří dále do úst, nebo do dýchacího traktu, je to vždy důsledek zásadního poškození imunity.

Cefalohematom – u nás používáme (z řečtiny) kefalhematom. Jde o krvácení pod okostici některé lební kosti, způsobené porodním traumatismem. Krevní výron se do měsíce vstřebá.

Celiakální choroba – tzv. coeliakie. Jde o nesnášenlivost lepku. Projeví se průjmy a celkovým chátráním když začneme kojence krmit moukou. Lékem je dieta, ve které je mouka zbavena lepku.

Celulitis – proces v tukové tkáni podkoží vedoucí k vytvoření nerovnoměrných zatvrdlin a nerovností na jedné z esteticky nejdůležitějších částí ženského těla.

Cerebrální hemorhagie – jakékoliv krvácení do mozku. Subarachnoidální – krvácení pod jeden z obalů mozku. Pod pavučnici.

Cerebrální obrna – mozková obrna. Mluvíme-li o „dětské mozkové obrně“ (DMO), myslíme tím široký výčet různých stavů a motorických postižení malých dětí, původu hlavně kolem porodu.

Cerebrospinální osa onemocnění – tím je patrně míněno, že proces onemocnění je vertikální, ve smyslu osy mozek – mícha, a možná i v tomto směru postupující.

Cervicitida, děložní cervix – zánět čípku děložního.

Cirhosa jater – v důsledku jakéhokoliv onemocnění jater dochází ke zmnožení vaziva jaterního. Vazivo při c. nahradí původní funkční tkáň jater.

Cowperitida – urologická diagnosa, jde o zánět žlázek Cowperových, které ústí do močové trubice v místě prostaty.

Crohnova choroba – je (nespecifické zánětlivé) onemocnění neznámého původu konečné části tenkého střeva, někdy začátku tlustého střeva. Způsobuje četné lokální ale i celkové potíže.

Cyanosa – modré zbarvení kůže, nejvíce patrné na nehtových lůžkách. Je projevem toho, že v periferní krvi se objeví větší množství redukováného (t. j. opak okysličeného) krevního barviva (hemoglobinu). C. vidíme při různých plicních či srdečních onemocněních.

Cystitida – zánět močového měchýře.

Cystokela – pravděpodobně jde o výhřez močového měchýře. Nejčastější do prostoru pochvy.

Černání tkání – mnoho stavů, především zánětlivých, může být spojeno s koloritem do černa. Tato rubrika má zase význam Generalie. Ukazuje na okruh léků, v jejichž čele stojí nosoda Anthracinum. (Pomůcka: anthrax je inf. onemocnění, česky „uhlák“ a ten je vždy černý).

Černý kašel, pertusse – je infekční bakteriální onemocnění. Kašel dnes prakticky nevidíme, leda u neočkovaných. Jmenuje se tak proto, že dítě tak moc kašle, až krvácí do podkoží obličje a do spojivek. Difusní hematoma obličje pak způsobí kolorit do modročerna.

Červi – je zde spousta podrubrik. Např. – ankylostomiasa: Ankylostoma duodenale je parazit. Jde o tzv. nemoc tunelářů, známou z teplých, vlhkých krajů. Ank. duodenale, česky – měchovec. Tato podrubrika je zde též a léky v ní jsou skoro stejné. Podrubrika – lumbrikoides. Lumbrikus je žížala a název se používá pro onem. škrkavkami (Ascaris lumbrikoides). Takže podrubrika – lumbrikoides a podrubrika – škrkavky, která zde také je, by měly obsahovat stejné léky. Po-

drubrika – Roup, vermicularis. Česky Roup dětský latinsky Oxyuris vermicularis, slovensky mrle ľudská. Známý parazit v noci vylézající a vajíčka kladoucí kolem konečníku. – Svalovec: parazit Trichinella, způsobuje bolestivé onemocnění svalů – trichinosu. K nákaze dojde tepelně neošetřeným vepřovým masem.

Diabetes insipidus – úplavice močová, neboli žíznička. Stav je způsoben tím, že podvěsek mozkový tvoří málo hormonu (ADH), který má vliv na zpětné vstřebávání vody v ledvinách z provizorní moči. Ledviny pak ztrácí spousty vody, pacient stále močí a pije, až 15 litrů za den.

Diabetes melitus – každý diabetes je stav, kdy pacient hodně pije a hodně močí. D. mellitus, úplavice cukrová: chybí insulin, který zpropustní stěnu buněk pro glukosu, ta se nedostane do buněk, proto je jí v krvi mnoho, je vymočena a strhává s sebou množství vody.

Diopie a Diplopie – dvojité vidění.

Divertikulosa – sliznice tlustého střeva tvoří výrůstky, divertikly. D. je sklon k tomu, tvořit jich mnoho. Divertikly mohou krvácet, zanítit se, mohou se měnit histologicky, např. v nějaký tumor.

Dna – důležitá rubrika se spoustou zajímavých podrubrik. Dna (podagra) je nesmírně bolestivé on. kloubu palce nohy, ve kterém se v důsledku metabolické chyby, ukládají soli kyseliny močové. Soli se mohou ukládat i v jiných kloubech, v rameni (omagra), koleni (gonagra), zápěstí (chiragra).

Downův syndrom – vrozené on., mongolismus, jde o genetickou poruchu urč. chromozomu, projeví se postižením duševním a řadou tělesných odchylek.

Dupuytrenova kontraktura (dypitrenova) – často bez předchozí příčiny se ve dlani vytváří rozsáhlá vazivová vrstva, která stále více ohýbá prsty a ztěžuje až znemožňuje funkci ruky.

Dyslexie (viz. Mysl, učební handicap) – snížená schopnost naučit se číst, při normální inteligenci.

Dysenterie – úplavice. Střevní, prudké, bolestivé, infekční onemocnění tlustého střeva, s krvavými průjmy.

Pokračování přineseme v dalších číslech

Dva případy Opia

Dr. med. Vera Kundla

Autorka je českého původu a má praxi v Německu.

Chlapec, nar. 1992, anamnesa 11. 12. 99, tedy ve stáří 7 let

Problém: bludné představy (delusion).

Začátek problému: srpen 99, během návštěvy westernového městečka po scénce, kde se střílelo. Řekl: „Mami, kdyby ti dva tam dole byli moji rodiče, tak bych jistě dostal ty super kalhoty.“ Matka rozladěna, cítila se pod tlakem (nestačí mu, co má...) „Tak jdi za nima, jestli chtějí být tvoji rodiče!“ On: „Ale to já nechci“, pláče. To byl ale jen začátek, od té doby se objevují další představy. Například, když vidí nějakou paní: „Mami, já musím stále myslet na to, že ta paní je moje maminka, ale já to nechci“, přitom pláče, je zoufalý. „Kdyby to byla moje maminka, tak by mi to a to koupila.“ Když vidí nějaké děvče: „Já musím stále myslet na to, že se s ní mazlím, já musím stále myslet na to, že s tou a s tou mám sex.“

„Když říká takové věci, tak šeptá.“ Matka pak pláče, on taky. „Hledá tělesný kontakt a pláče umně“, říká matka.

Zlepšení stavu: tělesný kontakt.

Dále má špatné sny, že je jeho maminka zabita, buď explozí, nebo šípem, při vypravování pláče. Přijde a řekne: „Mami, musím ti něco říct“, při tom už pláče. Má strach o matku, že bude přepadena, zastřelena.

Další problémy:

*Nemůže slyšet špatné zprávy, zakrývá si uši, je velice citlivý, má hodně myšlenek, nesnáší bezpráví.

*Nevolnost, malý apetit-především v srpnu, teď lepší.

*Mluví hodně, opakuje se, vypráví stejnou věc 3x za den. Mluví ve vyučování, má velkou slovní zásobu, umí se dobře vyjadřovat, mluvil dobře už v 1,5 – 2 letech.

*Když mu někdo nadává, má pocit, že se mu činí bezpráví, uteče pryč, mlátí s dveřmi, hlasitě nadává.

*Bolesti hlavy ze slunce, zřídka.

Mluví, když si hraje. Ve hře se bojuje, hodně pohybu, bojuje s mladším bratrem. Ve škole je snadno odvedena jeho pozornost, musí se hned vložit do nějakého rozhovoru. Je pomalý. Je levák. Má brýle už 2 roky, vlevo pokřivení rohovky. 2,5 dioptrie jen vlevo.

2 roky Neurodermitis – břicho, lokty, záda, podkolení-léčba-homeopatické masti.

1/2 roku – bradavice – plná záda – vlevo – asi 30 – léčba – Thuja C12.

4 roky – horečková období 1 – 2 dny, přišlo to rychle, přes noc, ráno nic, večer znovu, léčba Bell. C12.

Jako malý ještě otitis s bronchitis – léčba – hom. léky. Měl phimosu.

Těhotenství: bez problémů. „Jen nerada ležím na zádech, to je mi pak nevolno, trochu závratě.“

Porod: Vadilo jí, že musí ležet. Žádné porodní bolesti, všechno tuhé, trvá to dlouho, dostala injekce, lékař tlačí na břicho. Krátce jsem při porodu usnula, dokonce snila. Během porodu mělo dítě připevňenou na hlavě elektrodu s malou jehlou – kvůli srdeční činnosti. Nejdříve to bylo hodně hlasité, pak to ztlumili, ale srdeční ozvy se zpomalily a to jí nahnalo trochu strach.

Kojení: 10 měsíců, plně 6 měs., občas krvavé bradavky.

Vývoj: bez problémů.

Jídlo: rád bramboráky, hranolky, kuře, kečup. Nerad houby, rybu.

Stolice: normální, spíš měkčí. Jako mimino spíš sklon k zácpě. Při jídle měkkých věcí dávení (například kaše), raději tuhá jídla.

Spánek: na břichu, mluví ze spaní, ve vedlejší místnosti musí být světlo. V poslední době nemá špatné sny.

Strachy: tma, o matku.

Očkování: TBC, TDP, MMR.

Matka říká, že je to velice pohyblivé dítě, ale mně se to ani nechce věřit. Celá atmosféra, jakoby zpomalený film, jako na usnutí, když něco říká, tak šeptá.

Nemoci v rodině : matka-intercostalneuralgie, spalničky, zarděnky, plané neštovice, chron. bronchitis, mandle-ex. Děda-m.Cholesterin, srdeční infarkt ve 36 letech, trombóza-noha. Babička m. jako dítě revma, podbřišek-srůsty.

Otec – záda, kašel. Babička – rakovina prsu, zemřela v 60 letech, migréna. Pradědek – rakovina prostaty. Pratec – leukemie.

14. 12. 99 – dostal pacient OPIUM M jedna kulička (celá atmosféra, šeptání, řeč velice pomalá, ale na druhé straně zase upovídánost, usnutí matky u porodu znám z jiného případu opia, začátek bludu – po zážitku se střílením – šok?, citlivý na špatné zprávy, špatné sny, potlačené vyrážky, strach ze tmy, do určité míry i pobláznění v identitě, i když ne své vlastní osoby). A nesmíme zapomenout i na tu elektrodu při porodu – co to udělá s takovým malým človíčkem, když se mu něco zapáchne do hlavy, to si můžeme jen domyslet.

17.1.00 – matka má dobrý pocit. Bludy se objevily jen jednou, ne tak intenzivně, žádné výbuchy zlosti s útekem pryč. Se zlostí se umí lépe vypořádat. Lehký zá-

nět předkožky – starý příznak (matka použila kamilkovou koupel a calendulovou mast).

11. 3. 00 – zánět předkožky byl již 3x, hnisá, po koupání ve vaně se to zlepšilo.

Poslední dobou má zalehlé uši, střídají se strany, jedno ráno bylo před uchem něco zaschlého (jako malý otitis).

Vyrážka – záda, břicho – suchá, šupinky, svědí (dřív měl v těchto místech neurodermitis), trvá pár dní.

Strachy – žádné, psychicky o mnoho lepší, citlivost na špatné zprávy – je ještě tady, ale nedrží si při tom uši. Přemýšlí o tom sice, ale řekne to, co si myslí.

Sopel – tuhý zelený

Atmosféra – je živější.

Léčba – žádná, čekat.

19. 3. 00 – bolesti v krku, především při polykání, pravá mandle-trochu hnisá, teplota 38,5, uši jsou dobré (jako malý měl spálu – potlačena Belladonou).

Psychicky – od poslední návštěvy se bludy objevily ještě asi 2x, jinak vše O.K.

Léčba – žádná, čekat.

20. 3. 00 – dnes výrazně lepší, má chuť k jídlu, čte, vykládá.

12. 7. 00 – vyrážka – lokty – červené puntíky, suché, trochu svědí (jako dřív, ale ne tak silně).

Psychicky stabilní, bolesti hlavy žádné, se špatnými zprávami je to taky lepší.

Léčba – žádná.

1. 12. 00 – conjunctivitis vlevo, oči jsou slepené, především v noci, červené, hnis, (je to starý příznak – měl ve dvou letech), sopel – zelený, obě strany.

V létě měl zácpu několikrát-sice každý den stolice, ale šlo to těžko (také starý příznak).

Psychicky O.K., špatné zprávy mu nic nedělají, ve škole je velice dobrý, stabilní.

Léčba – žádná. Zajímavé je, že na tomto hnisajícím levém oku je právě pokřivení rohovky. Návštěva u očního lékaře: žádná změna, jen se změnil nějaký úhel ze 110 na 70 stupňů, což sama neumím posoudit, podle očního lékaře nemá tento úhel žádný význam.

To je vlastně celý případ, od té doby se pacientovi daří dobře, žádné bludy, rodiče jsou spokojeni. Jedna dávka homeopatického léku stačila na to, aby se léčebný proces nejenom rozjel, ale také proběhl. Během jednoho roku se objevily postupně skoro všechny (kromě bradavic), staré potlačené příznaky a zase samy odezněly – bez zopakování léku!

Pokud se případ bude vyvíjet dál, budu vás informovat, především jsem sama zvědavá, jestli se něco pohne s levým okem.

Jeden akutní případ s chronickým pozadím

Muž, narozený 27.7.1962 přišel (spíš se dokulhal) do praxe 6. 4. 1998.

Akutní problém: vyskočená meziobratlová ploténka L5/S5. Začátek: 6. 3. vstal ráno z postele, zamotala se mu hlava, upadl, vstal a bylo to. Byl 3 týdny v nemocnici, léčba kortisonem, žádné zlepšení, podle lékařů je jediná možnost operace. Už má dokonce termín – 14. 4., přes známé, jinak by to trvalo déle.

Bolesti jsou vlevo – píchavé, pálivé a vystřelují zezadu až do nohy a do prstů, chodidlo skoro necítí, mravenčení, žádná síla v chodidle, v lýtku také žádná síla, stejně tak ve stehně. Pocit ledové zimy od chodidla do poloviny lýtky – jakoby byla noha v ledniče.

Zlepšení: ulehnutí a zvednutí nohy.

Zhoršení: pohyb, dlouhé sezení, ale bolesti jsou stále. Ponožky si neobleče. Ještě lehká bolest hlavy vlevo na čele, v levé ruce málo síly.

Další problémy:

*Opakující se omdlávání – asi 1x za rok – od věku 17 let. Stane se to vždy ráno po vstání, v koupelně. Když přijde k sobě, nic si nepamatuje. Většinou se to stane v době, kdy hodně pracuje, cestuje, nebo flámuje + alkohol.

*Bolesti v pravém rameni, jako dítě spadl na rameno, vykloubilo se, pak později asi v r. 88 na něj znovu upadl při fotbale.

*Jeho životní styl: hodně práce, hodně kouření, oslavy, alkohol, kafe.

*Kolena – artróza obě strany, vlevo víc. Při změně počasí horší. V 17 letech operace vlevo – odstranění menisku (hrál fotbal), pak 1 rok kortison a začátek artrózy.

*Bolesti hlavy od kouře.

*Otitis media – obě strany – 1997.

*Herpes, když pije ze špinavé sklenice.

Spánek: usíná na břichu, občas pot, sny o práci. Nemůže vypnout, stále myšlenky na práci.

Jídlo: rád čokoládu.

Je to ctižádostivý člověk, chce svoje cíle dosáhnout, impulsivní, snadno se rozcílí, přehání čistotu, cestuje rád – především do Irska, kde mají chalupu.

Počasí: horko nemá rád, zimu přímo nesnáší, od slunce se spálí.

Je ženatý, má syna.

Repertorizace: náhlé omdlení, sny o práci, změna počasí zhoršuje. Z léků, které procházejí těmito třemi rubrikami přichází v úvahu jen Camph. – protože kryje také akutní problém – především tu ledovou zimu, dále pak Ischias – sedění zhoršuje. Ischias – vyzařování bolesti ze zad do nohy. Dále: nedostatek životního tepla, ale zhoršuje se teplem (lack of vital heat, warmth agg.), snadné rozčilení (Irritability), všeobecné zhoršení pohybem.

T: Camph 200 – 1 kulička (6. 4. 98)

8. 4. 98 – bolesti lepší, žádné vyzařování, už včera to bylo lepší. V noze má větší sílu.

T: počkat, termín operace odřeknout.

Při zhoršení Camph. M. (asi za pár dní si to pacient vzal, aniž by se ohlásil), žádná operace se nekonala.

Pak jsem ho viděla až za půl roku – 12. 10. 98. Záda byla docela dobrá, poslední týden zhoršení, zároveň s bolestmi pravého ramene, kde byl diagnostikován zánež kloubu, dostává už týden do kloubu injekce. Trvalá bolest v rameni, při zvednutí ruky zhoršení, malíček odumírá. Před injekcemi ho to bolelo i v noci, v období mezi 2 – 4 hodinou se probouzel bolestí.

Záda: bolest vyzařuje do podkolenní jamky, není to tak hrozné jako před půl rokem.

Kolena: byla dobrá v létě, teď na podzim zhoršení.

Včera omdlel.

Hodně pracoval na chalupě v Irsku – o dovolené, kouří víc.

T: injekce vysadit, Camph.M.

19. 10. 98 – rameno o 70% lepší, záda celkem OK

21. 9. 99 – návštěva kvůli omdlení. Dnes omdlel, naposledy to bylo v srpnu před dovolenou – byl to stres. Jeho žena popisuje, jak to bylo: „Stane se to vždy, když jsem doma, ráno, asi 1/4 – 1/2 h. po vstání. Je úplně bílý v obličejí, zkřechovatělý, z úst jdou sliny, vydává zvuky a mlátí hlavou o zem – vlastně s celým tělem kývá, nebo mlátí sem a tam, oči široce otevřeny, stočené nahoru, (žádné kousání, močení nebo stolice). Za 5 minut přijde k sobě, pomůžu mu do postele – on se ptá: „Kam jdeme?“, není ještě úplně při smyslech. V posteli je neklidný, chce stále vstát, lehne si zase, volá mě, vyžaduje tělesný kontakt, je nařikavý, pak přijde úplně k sobě. Dřív mu bylo vždy zima, chtěl dvě deky. Při dnešním a minulém omdlení už to nebylo.“

Záda: bez problému.

Pravé rameno: bez problému.

Levý loket: oteklý (nový příznak) – už o dovolené, nejdříve dostal tablety, pak injekce do kloubu – není jisté, jestli to byl kortison. Bolesti ještě přetrvávají.

Kolena: dobrá, jen levé zlobí, při změně počasí zhoršení, dá se to vydržet.

Pije kávu – termosku denně.

Spánek: poslední dobou neklidný, zase sní o práci (1/2 roku byly tyto sny pryč).

Mění firmu, mají lepší nabídku, stále moc práce, netrpělivý, musí stále něco dělat, nesnáší když někdo nedělá nic.

T: Camph.M (už podruhé po potlačení akutní věci injekcemi – omdlení), v Repertoriu je uvedena Camph. v rubrice – Epilepsie – háže tělo dozadu (Convulsion apasm – epileptic – during epileptic paroxysm – Throwing body – backward), dále potřeba společnosti, až potřeba se někoho držet (clinging – grasps at others), slinění, bledý obličej, sténání.

Od té doby jsem pacienta neviděla, ale vím od jeho ženy, že v létě 01 zase omdlel – byl značně ve stresu. Záda se od té doby neozvala.

Camph. pomohl velice rychle při akutním problému. Omdlévání bude jistě potřebovat víc času, protože je to problém, který trvá od 17 let. Co je zajímavé a také možná příčina tohoto problému – operace kolena právě v jeho 17 letech. Pacient si vzpomíná, že těsně před operací, když usínal, slyšel, jak se lékaři nad ním baví, že v tuhle dobu před rokem (bylo to na 1. května) pili alkohol, jak se bavili a opili. Poslední myšlenka pacienta před narkosou: Nejraději bych se zvedl a odešel. Šok – jako příčina (?) pasuje jistě ke Camph.

Poděkování

Děkuji všem, kteří po otištění naší výzvy oslovili svými dopisy poslance a upozornili je na skutečnost, že zákon o zdravotní péči vypracovaný MZ zakazuje homeopatii a alternativní léčbu. Poslanci parlamentu, s nimiž jsme jednali, nás informovali, že obdrželi opravdu nebyvale velké množství dopisů, a to je přesvědčilo, že by zákon působil proti vůli občanů. Proto předložený zákon 29.11. 2001 hlasováním zamítli, a to právě s našimi argumenty.

Takže homeopatie je nadále praktikována svobodně, a to jak lékaři, tak nelékaři, kteří k tomu nepotřebují živnostenský list.

Nevýhodou všech vítězství je, že jsou jen dočasná. Nedopusťme proto, aby tzv. alternativní léčba byla rozdělena na znesvářené proudy, metody, spolky, apod. Snažme se, aby zůstala i nadále silnou a zachovala a posílila svůj vliv ve společnosti.

Jiří Čehovský

Bětuška – případ Lycopodia

MUDr. Judita Hofhanzlová

V únoru 2000 jsem léčila u Bětušky těžký, hnisavý zánět spojivek. Bylo to líbezné, modrooké, lítostivé, osmiměsíční děťátko, které tiše poplakávalo a chtělo nosit. Po nízkém ředění Pulsatilly a mateřském mléku, které maminka kapala do očí, byl zánět do 3 dnů bez ATB vyléčen.

V říjnu 2000 přišla maminka s již 16ti měsíční Bětuškou, která měla několik měsíců výrazný otok nad horními víčky (mezi víčky a obočím). Otok byl horší ráno a po spánku, ale přetrvával celý den (uvědomila jsem si, že otoku jsem si všimla již při první návštěvě, ale spojovala jsem ho s probíhajícím zánětem), někdy byl narůžovělý a kůže působila průsvitně.

Bětko byla krásná, uhlazená holčička se žlutými vlásky, doma vyžadovala, aby se jí matka věnovala. Také u mě v ordinaci se nechávala vysadit a sundat z houpacího koně i když by to velice snadno mohla provést sama. Tiše stála nebo seděla a jen pohledem naznačovala, co si přeje. Matka řekla, že je mazlivá a při nemoci ukňouraná. V ordinaci však mazlivá nebyla, čekala, až jí maminka poslouží. Bojí se, když maminka odejde. Doma je vše v tichosti podle ní, myslím, že je středem rodiny, i když není jedináček a má staršího bratra.

Podala jsem Pulsatilu D200, přestože repertorizací těchto rubrik vyšlo nejvýše Lycopodium:

- Obličej, oči, otok, nad
 - Zánět, oči, nemluvnata
 - Strach, samota, z
 - Spánek, poloha genuopektorální
 - Obtížná dentice
- Výsledek: LYC 5/11, PULS. 4/7, SEP. 4/5

Otok se po léku okamžitě výrazně zmenšil, ale do 14ti dnů se vrátil. Opakovala jsem Pulsatilu a poté, co mi matka za 5 dnů volala, že je Bětko nemocná a kašle, podala jsem Lycopodium D30. Dítě bylo do rána bez jakýchkoliv obtíží.

V dubnu 2001 jsem Bětce podala Lycopodium CH 15 a Droseru v opakovaných dávkách na bronchitidu, která do týdne postupně odezněla. Maminka si předešlou léčbu pochvalovala, protože Bětce od listopadu „ani neukápló z nosu“, i když děti kolem byly opakovaně nemocné.

V listopadu 2001 mi volala zoufalá matka, že Bětko již měsíc trpí dusivým, zachvatovitým kašlem, začala v noci chrápat a přestává slyšet. Znovu se objevil otok

nad očima. Bětka se navíc během měsíce úplně proměnila. Strašně zlobí, nikdy si moc nehrála, ale teď si nehraje vůbec. Matka ji nemůže spustit z očí, např. jde do koupelny, pustí si sprchu a stříká po zdech, po matce, vylévá šampony...

Kašel byl dětskou lékařkou léčen ATB bez jakéhokoliv efektu. Byla poslána na ORL, kde doporučili co nejdříve odstranit nosní mandli.

Protože jsem věděla, že se Bětušce narodil bratříček, zeptala jsem se, kdy se dítě narodilo. Odpověď zněla, že přesně před měsícem. Bylo zřejmé, že Bětka takto reaguje na příchod sourozence.

Když za mnou přišli, bylo mi holčičky líto. Byla uzavřená a smutná. Otočená zády ke mně nereagovala na moje otázky. Matka mě upozornila, že neslyší. Hovořila velice tiše a matka řekla, že už mluvila pěkně a teď jen tiše „huhlá a místo slov používá hatlamatiny“.

Podala jsem Lycopodium D200, vzhledem k dřívější velmi dobré reakci na tento lék a mamince jsem dala naději, že homeopatický lék může pomoci Bětce dostat se z tohoto stavu. Lycopodium jsem našla v rubrice: Žárlivost, pocit, děti, mezi; Mysl, řeč, nesrozumitelná; Hrtan, hlas, tlumený; Lyc. je i ve velké rub. Sluch, hluchota

Výsledek byl pro nás všechny udivující. Za 4 dny mi volala dojatá matka, že je to neuvěřitelné, že je to zázrak, protože den po podání léku se jim „vrátila jejich bývalá Bětuška“. Přestala kašlat, začala slyšet a přestalo i to nezvladatelné zlobení. Po 3 týdnech jsem maminku potkala a šťastná mi potvrdila, že s Bětuškou je vše v pořádku.

O tomto případě nepíšu pro jeho zázračně rychlé vyléčení, ale protože mi připomněl alarmující stav současné léčby, která naprosto oddělila tělo od duše. Jak je to možné, že lékaře zajímá jen kašel a zvětšení nosní mandle a ne duše dítěte a prostředí, ve kterém žije? Bětka na svůj stav, do něhož se dostala po příchodu sourozence, brala zbytečně ATB. Co by se stalo, kdyby byla Bětce odstraněna nosní mandle? Jak by se dál ubíral její život bez celkového pohledu na její problém? Jak by se vyvíjel vztah k bratříčkovi, k matce?

A tak se, jako již mnohokrát, s úctou skláním před homeopatií – léčbou duše a těla.

Navštivte homeopatické stránky na internetu

www.homeopatie.cz

Seznam českých homeopatů, diskusní forum,
články, kasuistiky, literatura, software
a mnoho dalšího.

Případ ochrnutého jezevčíka

Bohdan Vrabec

Obrátili se na mne starší manželé, důchodci, se svým 7 let starým jezevčíkem, letos v květnu. Že před více než rokem ochrnul na zadní končetiny a ani operace páteře nic nevyřešila. Rozhodnutí veterinárního lékaře bylo: nevyléčitelný, doporučení utratit.

Ale jak to obvykle bývá, pes je většinou člen a miláček rodiny a tak se jeho majitelé řídili příslovím tonoucí se stébla chytá a přinesli mi pejška ukázat. Skutečně psa přinesli, protože jak jsem viděl, měl na zadních nohách ztvrdlou kůži, mozoľa a odřenou srst, jak tahal nohy za sebou po zemi.

Začal jsem se vyptávat na běžné věci, které se týkaly onemocnění, kdy onemocnění nastalo, na chování zvířete, počasí, prostředí atd.

Bylo mi řečeno, že se bojí vody, a že i když jen slabě prší, tak se nejde ani vyvenčit. Raději svou potřebu zadrží, než aby šel do deště. Chování že má normální, jako prý každý pes. Takže jsem moc informací zrovna neměl. Šel jsem si tedy psa pohladit, ale jak jsem se k němu přibližoval, začal se třást a tisknul se k majiteli. Když jsem ho pohladil, začal kňučet, a tak jsem si raději šel sednout. Vždy, když pán psa utěšoval, nebo když říkal jak ho mají rádi, a že ho nedají utratit, všiml jsem si, že vždy psa plácal rukou zrovna do toho místa, kde měl postiženou a operovanou páteř. Pes necítil vůbec žádnou bolest a nijak nereagoval. Za chvíli se se mnou rozloučili, s tím že spěchají domů a dohodli jsme se, že až určím lék, tak přijedou. Řekli, že do mne a do homeopatie vkládají své poslední naděje.

Jak jsem si tak neustále představoval chování psa u mne v ordinaci, začaly mne napadat symptomy, které jsem následně použil k repertORIZACI případu.

Rubriky:

MYSL, strach, voda, hydrofobie – ve 3. st. BELL. HYOS. LYSS. STRAM. str. 804
MYSL, nervy, nebolestivost obtíží obvykle bolestivých – 3. st. ARN. OP. STRAM.
str. 850

MYSL, strach, přiblíží se k ní, obavy, že druzí – 3. st. ARN., 2. st. – Ambr. Bell.
Cupr. Ign. Lyc. Stram. Thuj. str. 802

Repertorizace dle repertoria R. Murphyho, bez počítače.

Za tři dny si přijeli pro lék a já předepsal Stramonium 200CH, rozpuštěné ve 100 ml. dest. vody, dávkování 1x denně.

Za 8 dní mi majitelé psa volali s radostí v hlase, že jejich miláček opět běhá a je zdravý.

I já byl překvapen výsledkem, neboť jsem odhadoval šance na uzdravení tak 50% na 50%. Poté jsem i já zažil pocit velké radosti z toho, jak homeopatie přes přírodní zákony dokáže někdy způsobit doslova zázraky!!

Letní homeopatický workshop

V prvním červencovém týdnu (od 29. 6. 02 do 5. 7. 02) bude probíhat praktický seminář s účastí zahraničního lektora u Týnce n/Sáz. Opět se setkáme v přírodě – tentokrát v Mlýně Břejlově v romantickém prostředí řeky Sázavy. Ubytování ve dvou až čtyřlůžkových pokojích se soc. zař. a v několika chatičkách. Chatka má dvě ložničky (každá pro 2 – 3 os.) a předsíň, teplou vodu a WC. Sprchy v hlavní budově. Možnosti sportovního vyžití – kola, volejbal, stolní tenis, kanoistika.

Cena kurzu 2700 Kč pro studenty a absolventy Homeopatické akademie, 3000 Kč pro ostatní zájemce. Ubytování s plnou penzí v rozmezí od 2500 Kč do 3300 Kč dle charakteru ubytování.

Základem programu bude jako v loňském roce především praktické řešení případů a práce s pacientem. Pacienti na letní školu si můžete přihlásit v Alternativě.

Předběžné přihlášky zašlete prosím co nejdříve, na jejich základě vám pak bude doručena závazná přihláška se složenkou. Začátkem června pak obdržíte konkrétní instrukce, plánek atp. Věříme, že toto setkání opět přispěje nejen k rozšíření vašich homeopatických znalostí, ale také k vzájemnému seznámení a výměně vlastních zkušeností při praktikování homeopatie a v neposlední řadě i k relaxaci.

Lac Caninum

Elisabeth Hemmings

The Homeopath, svazek 52, přeložila Jana Hollanová

Čtenáři se neustále dožadují, aby bylo v časopise publikováno více kasuistik, ale přichází nám jich jen velmi málo. Snad si praktikující homeopaté nepřipadají dost dobří nebo mají pocit, že jejich práce nestojí za zveřejnění. Kasuistiky však mohou být zajímavé a informativní, i když nutně nedemonstrují něco nového či převratného. Mnozí z našich čtenářů jsou studenti, kteří jsou velmi vděční za uveřejnění skutečných případů. Rozhodla jsem se proto, že půjdu příkladem a zašlu jeden případ k uveřejnění v naději, že ostatní kolegové budou následovat.

T. J., žena, narozena 5. 11. 1977

OBTÍŽE KVŮLI NIMŽ MNE VYHLEDALA:

Myalgická Encephelomyelitida (ME). Slabost končetin s pocitem vnitřního chvění. Cítí se nemocná a dezorientovaná, připadá jí, že se všichni kolem ní někam řítí a ptá se sama sebe, jak to dokáží? Údy velmi těžké, „cítím se, jako by na mé tělo působila dvojnásobná přitažlivost“. Někdy si zdřímne, potom se cítí <tehdy>. Mravenčení v chodidlech v oblasti ve tvaru podkovy kolem paty. Normálně se objevuje večer. Třas, když myslí na symptomy. Značný strach z omdlávání a z vycházení, když je nemocná. Nemůže chodit do školy kvůli fyzické slabosti a anticipačnímu strachu z omdlávání. Etiologií je chřipka v lednu 1991 s opakovanými mdlobami s třasem. Krevní testy normální.

ANAMNÉZA:

Narodila se s pupeční šňůrou kolem krku. Velmi bystré, živé dítě.

Normální dětské nemoci. Mírný sklon k sípání.

Menses: bolest první dva dny (z pěti), někdy omdlávání.

Téměř nespala první dva roky života.

V dětství záchvaty vzteku s kousáním.

Všechna očkování, žádná zjevná reakce.

RODINNÁ ANAMNÉZA:

Matka: zdravá

Otec: častá nachlazení

Matčina matka: rakovina prsu

Matčín otec: zemřel v 90 letech

Otcův otec: neznámý

Otcova matka: artritida. Zemřela ve více než 80 letech

VLASTNÍ POPIS (s matčinou pomocí):

Chytrá. Velmi nervní, zvláště před zkouškami a když čeká na výsledky. Pláče při sledování televize. Nemá ráda romantické filmy, dává přednost komediím. Choulostivá na žaludek. Nemůže jít kolem řeznictví. Ráda hraje na klavír, ale nemá dost sebedůvěry. Ráda se dívá na fotbal. Má ráda kreativní, imaginativní hry. Ráda si vydělává, když je to možné. Ráda „obírá lehkověrné rodiče“. Matka říká, že potřebuje hodně povzbuzování. Je velmi inteligentní. Vtipná, má ráda intelektuální humor. Velmi vřelá. Zuří, když nemůže prosadit svou. Citlivá na kritiku. Panovačná vůči těm, které důvěrně zná. Velmi citlivá, všechno si příliš bere. Když se objeví symptomy ME, je >> na útěchu. Dělá pravopisné chyby. Mívá flatulenci, když je nervózní. Trhliny na kotnících. Kouše si nehty.

STRACHY:

Pavouci, létání (cítí se uvězněná, nemůže uniknout, kdyby se něco stalo). Velmi živá představivost. Představuje si, co všechno se může pokazit. Omdlévání – při tom pomyšlení se jí dělá horko a nechce chodit ven, protože by mohla omdlít.

SPÁNEK:

Trvá jí dlouho, než usne. Mnohem bdělejší večer. Spí stočená na pravém boku. Zdá se jí o věcech, které se splní, o lidech, které zná.

TEPLOTA:

> studené počasí. Značně horkokrevná, mívá horké ruce. Vystrkuje nohy z postele. Mohla by dostat úžeh, „jsem dítě zimy“.

JÍDLO A PITÍ

Má chuť na čínská jídla, smažené pokrmy, hranolky, sýr, čokoládu. Přisoluje si jídlo. Má ráda studené nápoje.

DOJEM Z PACIENTKY

Dlouhé končetiny. Robustní. Dlouhé tmavé vlasy. Stydlivá. Lehce nahrbená dopředu. Nervózně se směje. Na konzultaci přišla s matkou. V odpovědích obecně nevšímavá, v průběhu interview vstřícnější. Zvláštní směsice robustního fyzického vzhledu, a přesto nervozity a emoční zranitelnosti. Na otázku začala odpovídat sama, pak se obrátila k matce o pomoc. Přesto nepůsobila dojmem nějaké zvláštní závis-

losti, spíše šlo o to, že si některé věci skutečně nedokázala uvědomit. Nedostatek sebeuvědomění a sebevědomí ne více než obvyklý u dívky jejího věku. Emočním podtónem byl strach projevující se jako neobratnost v průběhu konzultace a jako nespecifická úzkost doma se specifickým strachem z omdlévání.

ANALÝZA:

Nejdůležitějšími symptomy byly strach z omdlévání, anticipační úzkost, strach z létání, citlivá na kritiku, uvnitř se chvěje, cítí horkost, má chuť na sýr, těžkost údů, zvláště nohou.

Zjistila jsem, že používám více rubrik než obvykle vzhledem k systémové povaze problému, a nejspíš kvůli její citlivosti a intenzitě, s jakou cítila nebo vyjadřovala výše popsané symptomy. Dva hlavní léky, které se jevily jako nejvhodnější ke zvážení, byly *Lycopodium* a *Argentum nitricum*.

Anticipace u *Lycopodia* se týká toho, jak se bude jevit ostatním, jde o to, aby se neznemožnilo, zajímá ho především, jak bude vypadat a jak se bude prezentovat, a v kompenzovaném stavu se chová mírně povýšeně. To se na T. J. nehodilo, ale ještě to tento lék nevylučovalo. T. J. je intelektuálně zaměřená, dobrá studentka, která nerada cvičí či sportuje. To připomíná *Lycopodium*, které je mentálně silné, ale fyzicky slabé. T. J. také trpěla flatulencí, když byla nervózní, a měla sklon chovat se pánovitě ke známým osobám. *Lycopodium* se zhoršuje kritikou, tento symptom není tak charakteristický pro *Argentum nitricum*.

Hodně argumentů mluvilo pro *Argentum nitricum*. To je především lék na nervovou soustavu a jako takové má hodně symptomů třasu. Je známo svou anticipační úzkostí zhoršovanou živou představivostí. Touží po sladkostech, soli a sýru. Není evidováno v „uráží se snadno“ ani v „blud, že je kritizován“. Rozhodujícím faktorem byl nakonec strach z omdlévání. Omezoval ji daleko více než citlivost na kritiku. Podle mého názoru tento lék musí být v té rubrice. Faktor, který mě dále ovlivnil, byla Sankaranova slova v „Duchu homeopatie“. Když hovořila o svém strachu z létání a z nemožnosti úniku, připomněla mi Sankaranova slova: „pokud mu (*Argentum nitricum*) jakákoli životní situace připomíná past, zhoršuje se... jejich oblíbeným výrazem je „nemá to žádné východisko“, takže nikdy nejdou do žádné situace, aniž by předem znali východisko.“ Připadalo mi, že se to jaksi obráceně vztahuje ke strachu T. J. z vycházení, protože by mohla omdlít, a kdyby omdlela, nemohla by z této situace uniknout, nebylo by tu žádné východisko, protože by se neudržela na nohou a nemohla by utíkat. Pastí byl v jejím případě strach z omdlévání.

Zvolila jsem *Argentum nitricum* s možností *Lycopodia*. Zachovala jsem také možnost *Lac caninum* kvůli výraznému strachu z omdlévání, vzrušivosti myslí a touze po soli. Hodnota fyzické generálie, pocitu tíhy, byla nejistá, protože jde o běžný symptom ME.

POSOLOGIE/ DÁVKOVÁNÍ:

Rozhodla jsem se pro *Argentum nitricum* 1M. V případě hrají roli fyzické a mentální symptomy. Není třeba se bát vážného zhoršení, nebylo zde žádné potlačování pomocí léků ani patologické změny.

Vyléčení pacientčiny ME neznamená konec problémů. Bude potřebovat trvalou konstituční léčbu vzhledem k přecitlivělosti a úzkostnosti. Jsou náznaky, že základním miasmatem je zde *sycosa*, takže je vyhlídka, že v budoucnosti bude potřebovat *Medorrhinum* (jako kojeneček dva roky nespala, záchvaty vzteku a kousání, kousání nehtů, hodně energie večer a v noci).

DRUHÁ NÁVŠTĚVA – PO ČTYŘECH TÝDNECH

Velmi nevyrovnaná. Živá, sebevědomá, pak zase zvadlá. Před dvěma týdny nepřijemný průběh menstruace se silným krvácením a naběhlými prsy.

Agorafobická. Stále velký strach z omdlávání. Sny o omdlávání. V poslední době velmi špatně snáší horko. Nesnese představu, že by jí někdo navštívil.

Vzbouřená imaginace. Snadno rozrušená kvůli ostatním i kvůli sobě. Tendence nemít ráda sama sebe – „patrně proto, že nic doopravdy nenaznačuje, že by se z toho všeho dostávala,“ říká její matka. Má špatnou náladu. Stále chodí pozdě spát.

Nezměnila se ani trochu. Byla stále rezervovaná a obracela se k matce o pomoc. Hlavní strach z omdlávání zůstal nedotčen a její představivost byla hyperaktivní. Lék neudělal nic. Rozhodla jsem se, že se soustředím na jádro případu, na strach z omdlávání a živou představivost. Vedlejšími, podpůrnými aspekty jsou sny o omdlávání, fakt, že se pacientka snadno urazí a patrně se nemá ráda. To lze repertorizovat takto: Strach z mdloby; Představy, živé, bujné; Představy, exaltace; Urazí se snadno; Bludy, že je uražen; Sny o pádu (žádná rubrika o snech o omdlávání) a, byť možná trochu příliš silné, Odpor k sobě samému.

Ačkoli jsem při počáteční analýze dávala přednost *Lycopodium* jako dobré alternativě k *Argentum nitricum*, teď jsem cítila, že už není vhodné, hlavně kvůli jejím obavám z omdlávání. Vzhledem k tomu, že mě při předchozí konzultaci napadalo *Lac caninum* a vzhledem k tomu, že její strach z omdlávání převládal, jsem si byla vědoma, že jsem zaujatá pro tento lék, nebyla jsem si jista, jak moc vážně mám brát poslední rubriku. *Lac caninum* se popisuje jako „plně představ... vlastní tělo mu připadá nechutné... velmi podrážděný.“ Má rovněž symptom silné menstruace s naběhlými prsy. Cítila jsem, že má zaujatost není zcela nepodložená. Žádný jiný lék nepokrýval ony zásadní rubriky. Je však třeba poznamenat, že mi nevyšlo pod rubrikou Představy, bujné, (ale vyšlo pod Představy, exaltace) ani Uražený snadno, (ale vyšlo pod Blud, že je uražen) nebo Sny o pádu. Zajímavé je rovněž, že *Vithoulkas* říká, že *Lac caninum* má potřebu odkrývat si v posteli nohy.

Předepsala jsem *Lac caninum* 1M.

TŘETÍ NÁVŠTĚVA – PO ČTYŘECH TÝDNECH

Matka přímo zářila. T. J. mi sama sdělila: „Najednou se mi začala vracet sebedůvěra. Moje problémy s omdléváním nezmizely, ale jsou mnohem, mnohem menší. Přestaly mě pálit oči a už mi neteče z nosu,“ (o tom jsem ovšem nic nevěděla). Není tak přecitlivělá vůči hluku a horko snáší mnohem lépe. „Bulka na ruce mi zmizela při vašem prvním léku, ale teď se znovu objevila.“ Byla to uzlina, další věc, o které jsem nevěděla. „Občas mi v hlavě zazní drncivý zvuk, který trvá několik vteřin a pak zmizí.“ Energie mnohem lepší. Symptomy ne tolik proměnlivé. Mnohem společenštější. Není tak úzkostná. Mysl klidnější. Začala hrát na klavír. Sny o pronásledování, ale ví, že nebude chycena. Sny o hadech. Není to nový symptom, ale pěkné potvrzení *Lac caninum*. Stále citlivá na kritiku. Přestala si kousat nehty na rukou i na nohou. (!) Touha po sladkostech.

Byla to velmi pozitivní reakce. Pacientka také mluvila sama za sebe a nespolehala se tolik na matku. Tentokrát jsem jí nic nepředepsala.

ČTVRTÁ NÁVŠTĚVA – PO ČTYŘECH TÝDNECH

Všechno se zlepšilo „ve skocích, prudce“. „Cítím se skvěle“. Matka říká: „Nemohu tomu uvěřit, jak se zlepšila. Až ji vyléčíte, můžete hned začít se mnou.“

Přes ujišťování o dobrých výsledcích některé symptomy přetrvávaly: pocity derealizace; všechno vypadá jako zahaleno kouřem; opět kousání nehtů; bojí se vrátit do školy; strach bez určité příčiny. Pacientka vypadá mnohem lépe, má lepší držení těla a je ochotnější komunikovat. Přes matčino i dceřino nadšení bylo jasné, že lék přestává působit. Kousání nehtů a strach se vrátily, i když se nevrátil strach z omdlévání. *Lac caninum* není registrováno pod rubrikou Vidění jako v mlze, ale je zaznamenáno pod Vidění nejasné. Protože lék tak dobře zapůsobil, rozhodla jsem se zopakovat potenci 1M.

Pacientka potřebovala jen jedno opakování téhož léku, aby se zcela zbavila posledních zbytků obtíží, s nimiž mě vyhledala. Neviděla jsem ji už více než rok. Není mým zvykem myslet si, že pacientům se daří dobře, jen proto, že za mnou nepřijdou, ale v tomto případě bylo zlepšení tak velké a léčba udělala na pacientku i její matku tak velký dojem, že jsem si jista, že by přišly, pokud by došlo k nějakému zhoršení.

Elisabeth Hemmings má praxi v Brightonu v hrabství East Sussex.

HOMEOPATICKÁ LITERATURA

Novinky:

Roger Morrison, M. D.

Klíčové a potvrzující symptomy homeopatické materie mediky

Moderní, přehledný a především v praxi dokonale vyzkoušený obraz dvou set devadesáti důležitých léků (tedy zhruba 3x více léků než v materii medicæ od T. Smitse). Klíčovými symptomy jsou v homeopatii míněny už od časů Allenových ty symptomy a znaky, které výrazně ukazují na určitý lék v případě, že jsou u pacienta nalezeny. Morrison jde ještě dále a vyznačuje kombinaci dvou symptomů (tzv. „kombinované symptomy“), jejichž společný výskyt u pacienta silně indikuje daný lék. Morrison si všímá jak důležitých a ověřených mentálních charakteristik, tak i všech ostatních od generálií a fyzických symptomů až po klinické indikace, používající běžné názvy nemocí. Překlad MUDr. Z. Hankeová.

Pevná vazba, cca 600 str., cca 750 Kč.

Vyjde v březnu 2002.

Dr. George Macleod

Veterinární homeopatická materia medica s klinickým repertoriem

Kniha je určena k léčení zvířat, ať už domácích a hospodářských nebo divoce žijících. Dr. Christopher Day o ní napsal v *The Journal of The British Homoeopathic Association*: „Žádný veterinární lékař používající homeopatii nebo zvažující její použití se bez této knihy neobejde. Považuji ji za nejdůležitější dílo a velký přínos, ukazující cestu.“ Obsahuje veterinární popis asi tří set léků, jedinečná je sekce nosod a orálních homeopatických vakcín. Popis léku je strukturován podle hledisek anatomie a klinických indikací. Klinické repertorium uvádí abecední seznam nemocí, potíží a neduhů a přiřazuje k nim odpovídající léky. Kniha je důležitým pomocníkem nejen v profesionální praxi, ale poslouží každému s vážným zájmem o homeopatickou léčbu zvířat. Cca 250 str., cca 390 Kč. Vyjde na podzim 2002.

K dodání ihned:

Ian Watson

Průvodce metodami homeopatické léčby

Známy a velmi zkušený anglický homeopat popisuje 19 (!) různých základních metod a přístupů, jak řešit homeopatické případy. Naprostou většinu z nich lze přitom zařadit do proudu t.zv. klasické homeopatie. Knížka obsahuje také popisy případů léčby převážně z autorovy praxe, názorně metodu a její konkrétní uplatnění prezentující. Tato zcela nová kniha se setkala v Anglii s velkým úspěchem neboť vyplňuje mezeru, existující dosud v odborné světové literatuře. Váz., 186 str., 280 Kč.

Philip M. Bailey, M. D.

Carcinosinum

Nová kniha světově proslulého australského homeopata dává úplný popis tohoto moderního a dnes velmi často indikovaného konstitučního léku (či miasmatického léku), jehož celostní obraz byl odhalen teprve v posledních desetiletích a zejména v posledních letech. Velmi podrobný popis mentálních, generálních i patologických rysů a symptomů je doplněn dvaceti šesti barevnými fotografiemi tváří, dokumentujícími typický vzhled tohoto konstitučního typu. Jsou zde také tabulky srovnávající charakteristické symptomy Carcinosinu s dalšími léky, s nimiž je často nesprávně zaměňován. Nepostradatelná součást knihovny moderního homeopata. Váz., 136 str. + barevná obr. příloha, 260 Kč.

Peter Chappell

Homeopatická samoléčba

Léčení těla a mysli. Jak léčit sebe a své děti jemně a nenásilně, bez vedlejších účinků, a to metodou klasické homeopatie. Umožňuje i laikovi předepsat konstituční lék, kterým lze vyléčit nejen běžná onemocnění, ale často i vážnější chronické nemohy, dlouho vzdorující konvenční léčbě. Předepisování podle symptomů mysli. 226 str., 199 Kč.